

De Urker Hoogte, waarop een groepje overgebrachte panden uit Urk, is een poging om de oorspronkelijke woonsituatie van Urk zoveel mogelijk weer te geven.

Het heeft ook het grote voordeel dat men nu tussen de huizen doorkijkend over de dijk kan zien en het IJsselmeer zichtbaar is tussen de huizen door. Weliswaar heeft dit geheel nu, van buitenaf gezien, onvermijdelijk iets van een terp, hetgeen natuurlijk bij Urk niet het geval is, maar de vergelijking met de oorspronkelijke woonsituatie heeft veel aan realiteit gewonnen door deze hoogte. De bebouwing zelf vertoont gelijkenis met de noordhollandse vissersnederzettingen Marken en Durgerdam.

De Urker hoogte

De bouwkundige werkzaamheden zijn snel gevorderd. Een geheel 'open' winter heeft daartoe meegewerkt. Weliswaar werd de voortgang van de werkzaamheden af en toe bedreigd door financiële perikelen, die telkens wel weer werden opgelost.

Dientengevolge kon de huizengroep van de structuur-Zoutkamp voor een goed deel worden afgewerkt, kwamen panden van Monnickendam-Zuideinde onder de kap, werden huizen uit Brunnepe bij Kampen opgetrokken en kwamen de huizen uit Urk op de Urker hoogte aan de buitenkant gereed. Die groep vormt ook weer een eigen karakteristieke structuur, zoals deze aanwezig was op het oude gedeelte van Urk.

Het meest kenmerkend van de oude Urker kern is wel de hoge ligging, het reliëf dat het eiland vertoont als keileemhoogte, deel van de morene van het landijs, uit de periode die met Riss of Saale wordt aangeduid, de voorlaatste (grootste) ijsuitbreiding. Die hoge situatie van het Urker-kernlandschap is heel karakteristiek. Daarom is op het Buitenmuseum het landschap voor de Urker buurt ook opgehoogd alvorens de huizen te plaatsen. Het geheel van deze dorpsstructuur-Urk is daarmee heel gelijkend geworden aan de oude toestand.